

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 533

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 31 mai 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 77 din 3 martie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 69 alin. (5) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001	2–3	696.	Ungaria—Austria—gazoduct Podișor—Horia GMS și trei noi stații de comprimare (Jupa, Bibești și Podișor) (etapa 1)", scoase temporar din circuitul agricol	10
Decizia nr. 94 din 10 martie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 64 alin. (1) lit. f) și ale art. 65 alin. (1) din Codul de procedură penală	4–6	— Hotărâre pentru modificarea Statutului Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.610/2006, precum și pentru reorganizarea activității de audit public intern de la nivelul Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă și de la nivelul agențiilor pentru ocuparea forței de muncă județene și a municipiului București	11–12	
Decizia nr. 247 din 4 mai 2022 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 9/2021 privind stabilirea unor măsuri de facilitare a utilizării informațiilor financiare și a analizelor financiare în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a anumitor infracțiuni, precum și a dispozițiilor art. 2 lit. b) și c), ale art. 3 alin. (1), (2) și (7), ale art. 4, ale art. 7, ale art. 10 alin. (4) și ale art. 20 din Ordonanța Guvernului nr. 9/2021	6–9	705.	— Hotărâre privind recunoașterea Asociației „Grupul de Acțiune Locală Podu Înalt Vaslui” ca fiind de utilitate publică	13
		710.	— Hotărâre privind recunoașterea Asociației Pro Bartok ca fiind de utilitate publică	13
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI				
680.	— Hotărâre pentru aprobarea redării în circuitul agricol a unor terenuri înscrise în lista terenurilor agricole situate în extravilan pentru proiectul de interes comun în domeniul gazelor naturale „Dezvoltarea pe teritoriul României a sistemului național de transport al gazului pe coridorul de transport Bulgaria—România—	583/1.272/778.	— Ordin al ministrului economiei, al ministrului finanțelor și al ministrului muncii și solidarității sociale privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2022 pentru Societatea Uzina Mecanică Sadu — S.A. — filiala Companiei Naționale ROMARM — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Economiei	14–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 77

din 3 martie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 69 alin. (5) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 69 alin. (5) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, excepție ridicată de Florea Ene în Dosarul nr. 445/109/2019 al Curții de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 618D/2020.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, spre exemplu, Decizia nr. 130 din 10 martie 2020.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Decizia civilă nr. 283/R-CONT din 11 martie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 445/109/2019, **Curtea de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 69 alin. (5) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001**. Excepția a fost ridicată de Florea Ene într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului împotriva unei sentințe judecătorești prin care a fost respinsă cererea de anulare a unui ordin al prefectului de constatare a încetării înainte de termen a mandatului primarului, formulată în temeiul art. 69 alin. (4) din Legea nr. 215/2001.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că, dacă art. 69 alin. (5) din Legea nr. 215/2001 va fi declarat neconstituțional, iar legislativul va fi obligat să introducă controlul jurisdicțional împotriva soluției adoptate de prima instanță, atunci recursul formulat în cauză trebuie considerat admisibil și soluționat pe fondul motivelor.

6. **Curtea de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** opinează în sensul respingerii excepției de neconstituționalitate, având în vedere că textul legal criticat conține norme de procedură specială, derogatorie de la dreptul comun, adoptate de legiuitor în virtutea prerogativei sale exclusive de a stabili competența și procedura de judecată, inclusiv condițiile de exercitare a căilor de atac, norme care nu îngăduiesc exercitarea dreptului la folosirea căilor legale de atac și nu contravin nici principiilor obligativității respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, egalității în drepturi ori dreptului la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 69 alin. (5) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 20 februarie 2007, cu modificările și completările ulterioare. Curtea observă că dispozițiile art. 69 alin. (5) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001 au fost abrogate prin art. 597 alin. (2) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 5 iulie 2019. Însă, având în vedere că în cauza dedusă judecării produc efecte juridice prevederile art. 69 alin. (5) din Legea nr. 215/2001 și în lumina Deciziei Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit căreia „sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare”, Curtea urmează a reține ca obiect al excepției aceste dispoziții de lege, care au următorul cuprins: *„Instanța de contencios administrativ este obligată să se pronunțe în termen de 30 de zile. În acest caz, procedura prealabilă nu se mai efectuează, iar hotărârea primei instanțe este definitivă și irevocabilă.”*

11. Potrivit dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012, *„De la data intrării în vigoare a Codului de procedură civilă, referirile din cuprinsul actelor normative la hotărârea judecătorească «definitivă și irevocabilă» sau, după caz, «irevocabilă» se vor înțelege ca fiind făcute la hotărârea judecătorească «definitivă»”*.

12. În opinia autorului excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (5) privind principiul obligativității respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil, art. 126 alin. (2), potrivit căruia *„Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege”*, art. 129, potrivit căruia *„Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii”*, și art. 148 alin. (2) privind prioritatea prevederilor

tratatele constitutive ale Uniunii Europene, precum și a celorlalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu față de dispozițiile contrare din legile interne, cu respectarea prevederilor actului de aderare. De asemenea, sunt invocate dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un proces echitabil.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 69 alin. (5) din Legea nr. 215/2001 au format, în repetate rânduri, obiect al controlului de constituționalitate, exercitat prin prisma unor critici similare celei formulate în prezenta cauză (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 239 din 4 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 257 din 1 aprilie 2008, Decizia nr. 153 din 12 martie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 352 din 14 iunie 2013, Decizia nr. 228 din 6 aprilie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 432 din 12 iunie 2017, Decizia nr. 229 din 6 aprilie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 525 din 6 iulie 2017, Decizia nr. 507 din 17 iulie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 747 din 29 august 2018, Decizia nr. 130 din 10 martie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 528 din 19 iunie 2020, Decizia nr. 525 din 30 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.024 din 3 noiembrie 2020, sau Decizia nr. 415 din 10 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 802 din 20 august 2021).

14. Curtea a reținut, în esență, că prevederile art. 69 alin. (5) din Legea nr. 215/2001, referitoare la contestarea în justiție a ordinului prefectului de constatare a încetării de drept a mandatului de primar, conțin norme de procedură specială, derogatorie de la dreptul comun, adoptate de legiuitor în temeiul art. 126 alin. (2) din Constituție. Curtea a reiterat, în acord cu jurisprudența sa, că instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, deci și reglementarea căilor ordinare sau extraordinare de atac, este de competența exclusivă a legiuitorului, care poate stabili, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură. Astfel, accesul liber la justiție nu înseamnă accesul la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac (în acest sens, a se vedea Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994).

15. Curtea a mai statuat că prevederile art. 129 din Constituție stabilesc dreptul părților interesate și al Ministerului Public de a exercita împotriva hotărârilor judecătorești căile de atac potrivit legii, dar aceasta nu înseamnă reglementarea

constituțională a principiului dublului grad de jurisdicție. Este adevărat că art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale reglementează dreptul la o cale de atac pentru persoana care a fost condamnată penal, dar, pe de altă parte, nu există obligativitatea extinderii acestui principiu și în materie civilă. De asemenea, noțiunea de „proces echitabil” nu implică imperios existența mai multor grade de jurisdicție, a unor căi de atac al hotărârilor judecătorești (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 86 din 20 martie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 295 din 5 iunie 2001).

16. Curtea a precizat că, prin jurisprudența privind dispozițiile art. 69 alin. (5) teza finală din Legea nr. 215/2001, a fost evidențiat caracterul de norme speciale, derogatorii, al acestor prevederi. Necesitatea restabilirii cu maximă celeritate a organelor de conducere la nivelul administrației publice locale, în speță, a primarului, reprezintă un argument suficient pentru a justifica măsura constând în derogarea de la regulile procedurale de drept comun ale modalităților de exercitare a liberului acces la justiție, în sensul ca hotărârea primei instanțe — tribunalul, secția de contencios administrativ — investite cu soluționarea contestației împotriva ordinului prefectului de constatare a încetării de drept a mandatului de primar să fie definitivă. Această măsură este una necesară și adecvată, urmărește un scop legitim — acela de restabilire a organelor de conducere ale administrației publice locale — și este proporțională cu acest scop (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 507 din 17 iulie 2018, precitată).

17. În consecință, Curtea a constatat că prevederile de lege criticate nu încalcă dispozițiile constituționale și convenționale privind accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil și dreptul la folosirea căilor de atac.

18. Întrucât nu au apărut elemente noi, care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale în această materie, soluția adoptată în precedent, precum și considerentele pe care aceasta se întemeiază își mențin în mod corespunzător valabilitatea și în cauza de față.

19. Distinct, Curtea observă că, în contradicție cu dispozițiile art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit cărora „*Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate*”, autorul excepției nu a arătat în ce constă încălcarea celorlalte dispoziții din Constituție invocate. În consecință, fiind nemotivate, susținerile privind încălcarea art. 1 alin. (5) privind principiul obligativității respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, a art. 16 privind egalitatea în drepturi, și a art. 148 alin. (2) din Constituție nu au relevanță în cauză.

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Florea Ene în Dosarul nr. 445/109/2019 al Curții de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 69 alin. (5) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 3 martie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 94

din 10 martie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 64 alin. (1) lit. f) și ale art. 65 alin. (1) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Irina-Ioana Kuglay.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 64 alin. (1) lit. f), „doar în ceea ce privește procurorul”, și ale art. 65 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Gheorghe Bolovan în Dosarul nr. 370/267/2019/a1 al Judecătoriei Novaci și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 787D/2019.

2. La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, întrucât aceasta a fost invocată în procedura de contestare a unei soluții de clasare, urmărirea penală nefiind reluată, pe de o parte, iar, pe de altă parte, autorul excepției nu formulează critici de neconstituționalitate veritabile în raport cu Legea fundamentală, ci invocă modul de aplicare a normelor procesual penale, cu referire la activitatea procurorului de caz, care, în opinia sa, nu ar fi dovedit, în speță, imparțialitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 26 martie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 370/267/2019/a1, **Judecătoria Novaci a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 64 alin. (1) lit. f), „doar în ceea ce privește procurorul”, și ale art. 65 din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Gheorghe Bolovan într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de recuzare.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că prevederile legale criticate sunt contrare dispozițiilor constituționale invocate, întrucât elementele ce conduc la suspiciunea rezonabilă că imparțialitatea procurorului este afectată nu sunt prevăzute de lege, fiind apreciate ca arbitrare. Susține că art. 64 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală este constituțional în măsura în care omisiunile și atestările neadevărate ale înscrisurilor judiciare se numără printre elementele întemeiate ce conduc la suspiciunea rezonabilă că imparțialitatea procurorului este afectată. Prin omisiuni relevante înțelege omisiunile asupra aspectelor cerute expres de lege, iar nu chestiunile ce privesc modul suveran de apreciere a ceea ce este considerat ca fiind relevant din punct de vedere subiectiv. De asemenea, susține că

art. 65 din Codul de procedură penală diferențiază în mod nepermis motivele de incompatibilitate ale unui procuror de motivele de incompatibilitate ale unui judecător, prin aceasta părțile fiind defavorizate.

6. **Judecătoria Novaci** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 64 alin. (1) lit. f), „doar în ceea ce privește procurorul”, și ale art. 65 din Codul de procedură penală. Având în vedere motivele de neconstituționalitate formulate de autor, Curtea constată că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 64 alin. (1) lit. f) și ale art. 65 alin. (1) din Codul de procedură penală, având următorul conținut:

— Art. 64 alin. (1) lit. f): „(1) *Judecătorul este incompatibil dacă: [...] f) există o suspiciune rezonabilă că imparțialitatea judecătorului este afectată.*”;

— Art. 65: „(1) *Dispozițiile art. 64 alin. (1) lit. a)—d) și f) se aplică procurorului și organului de cercetare penală.*”

11. În susținerea neconstituționalității normelor procesual penale criticate, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) referitoare la principiul legalității, ale art. 11 alin. (1) și (2) privind dreptul internațional și dreptul intern, ale art. 20 alin. (1) și (2) referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 alin. (3) potrivit cărora părțile au dreptul la un proces echitabil și ale art. 132 alin. (1) privind statutul procurorilor.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 64 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, Curtea a reținut, în jurisprudența sa, că incompatibilitatea constă în imposibilitatea legală pentru un subiect procesual de a participa într-o cauză penală, spre a nu influența caracterul echitabil al procesului penal. Curtea a reținut, totodată, că termenul „*suspiciune rezonabilă*”, utilizat în relație cu instituția recuzării, determină analiza acestuia prin raportare la afectarea imparțialității judecătorului (Decizia nr. 500 din 30 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 743 din 23 septembrie 2016).

13. Cu privire la imparțialitate, Curtea a reținut că, potrivit art. 124 alin. (2) din Constituție, „*justiția este unică, imparțială și egală pentru toți*”, ceea ce presupune, pe de o parte, ca activitatea de judecată să se desfășoare în mod obiectiv, „*în numele legii*”, după cum prevede art. 124 alin. (1) din Legea fundamentală, ținându-se seama totodată de dispozițiile art. 16 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora „*Nimeni nu este mai presus de lege*”. Principiul imparțialității justiției constituie un corolar al principiului legalității ce caracterizează statul de drept. Pe de altă parte, principiul imparțialității presupune ca autoritățile cărora le revine sarcina de a desfășura justiția să fie neutre. De altfel, instanța de contencios constituțional a subliniat în jurisprudența sa că neutralitatea este de esența justiției (Decizia nr. 410 din 12 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1049 din 12 noiembrie 2004).

14. Totodată, Curtea a constatat, în acord cu jurisprudența instanței de la Strasbourg (în acest sens, hotărârile pronunțate în cauzele Curții Europene a Drepturilor Omului: *Procola împotriva Luxemburgului; Le Compte, van Leuven și de Meyere împotriva Belgiei; Thorgeir Thorgeirson împotriva Islandei; Hauschildt împotriva Danemarcei; Kleyen împotriva Olandei; Piersack împotriva Belgiei; De Cubber împotriva Belgiei; Grieves împotriva Marii Britanii; Kyprianou împotriva Ciprului; Wettstein împotriva Elveției; Padovani împotriva Italiei; Rudnichenko împotriva Ucrainei; Castillo Algar împotriva Spaniei; Micallef împotriva Maltei*), că imparțialitatea magistratului, ca o garanție a dreptului la un proces echitabil, poate fi apreciată într-un dublu sens: un demers subiectiv, ce tinde a determina convingerea personală a unui judecător într-o cauză anume, ceea ce semnifică așa-numita imparțialitate subiectivă, și un demers obiectiv, cu scopul de a determina dacă acesta a oferit garanții suficiente pentru a exclude orice îndoială legitimă în privința sa, ceea ce semnifică așa-numita imparțialitate obiectivă. De asemenea, imparțialitatea subiectivă este prezumată până la proba contrară, în schimb, aprecierea obiectivă a imparțialității constă în a analiza dacă, independent de conduita personală a judecătorului, anumite împrejurări care pot fi verificate dau naștere unor suspiciuni de lipsă de imparțialitate (a se vedea Decizia nr. 333 din 12 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 533 din 17 iulie 2014, și Decizia nr. 711 din 27 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 913 din 9 decembrie 2015). Curtea Europeană a Drepturilor Omului admite că nu există o delimitare clară între aspectul obiectiv și cel subiectiv și că, pentru a statua asupra imparțialității judecătorului, același act al unui judecător poate fi analizat atât prin prisma demersului subiectiv, cât și prin cea a demersului obiectiv (Hotărârea din 5 februarie 2009, pronunțată în Cauza *Olujić împotriva Croației*, paragraful 57 și următoarele, și Hotărârea din 11 iulie 2013, pronunțată în Cauza *Rudnichenko împotriva Ucrainei*, paragraful 114). Potrivit jurisprudenței aceleiași instanțe, imparțialitatea, conform demersului subiectiv, se prezumă până la proba contrară, atitudinea părtinitoare a judecătorului într-o anumită cauză urmând a fi dovedită, însă Curtea poate aplica, de asemenea, testul obiectiv, pentru a determina dacă judecătorul oferă suficiente garanții pentru a exclude orice bănuială legitimă în privința sa (Hotărârea din 1 octombrie 1982, pronunțată în Cauza *Piersack împotriva Belgiei*, paragraful 30, și Hotărârea din 16 decembrie 2003, pronunțată în Cauza *Grieves împotriva Regatului Unit*, paragraful 69). În aplicarea acestui test, opinia părții cu privire la imparțialitatea judecătorului cauzei este importantă, dar nu decisivă. Esențial este ca bănuielele referitoare la imparțialitate să poată fi justificate rezonabil, caz în care judecătorul bănuiește de incompatibilitate trebuie să se retragă de la soluționarea cauzei (Hotărârea din 11 iulie 2013, pronunțată în Cauza *Rudnichenko împotriva Ucrainei*, paragraful 113, și Hotărârea din 15 octombrie 2009, pronunțată în Cauza *Micallef împotriva Maltei*, paragraful 98).

15. În aceste condiții, contrar susținerilor autorului din prezenta cauză, potrivit cărora art. 64 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală nu enumeră printre „elementele întemeiate”, ce conduc la suspiciunea rezonabilă că imparțialitatea este afectată, „omisiunile și atestările neadevărate ale înscrisurilor judiciare”, Curtea reține că recuzarea este o ipoteză de excludere a judecătorului suspect — *judex suspectus* (distinct de *judex incapax* și *judex inhabilis*), iar suspiciunea poate avea numeroase temeiuri. Astfel, pot exista anumite împrejurări, interese, relațiuni, pasiuni, preocupățiuni care ar putea să producă îndoială, suspiciune asupra imparțialității judecătorului, și de aceea legea, în interesul bunei justiții, a încrederii în justiție și a prestigiului acesteia, prevede recuzabilitatea judecătorului suspect. *Judex suspectus* trebuie să fie dispensat de a judeca procesul în care, ținându-se cont de forța medie de rezistență individuală, s-ar putea prezuma că este imparțial. Or, prin enumerarea exhaustivă a „elementelor întemeiate” ce conduc la suspiciunea rezonabilă că imparțialitatea este afectată, cu includerea „omisiunilor și atestărilor neadevărate ale înscrisurilor judiciare”, astfel cum susține autorul excepției, textul de lege criticat ar căpăta un caracter rigid, lipsind autoritățile competente de posibilitatea de a evalua „suspiciunea rezonabilă” că imparțialitatea judecătorului este afectată. Normele procesual penale criticate reglementează un caz de incompatibilitate cu o sferă largă de incidență, de natură să acopere „aparența de incompatibilitate” (lipsa aparenței de imparțialitate), consacrată jurisprudențial de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, așa încât Curtea reține că susținerile autorului excepției sunt nefondate, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 64 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală urmând a fi respinsă ca neîntemeiată.

16. Valorificarea în dreptul procesual penal român a principiilor statuate în jurisprudența instanței europene de contencios al drepturilor omului se realizează prin reglementarea, în cuprinsul dispozițiilor art. 64 din Codul de procedură penală, a cazurilor de incompatibilitate a judecătorului. Cu toate acestea, legiuitorul român a apreciat ca fiind necesară extinderea incidenței cazurilor de incompatibilitate a judecătorului și cu privire la persoanele care determină constituirea instanței, o parte dintre dispozițiile vizând incompatibilitatea acestuia aplicându-se, în mod corespunzător, și procurorului, magistratului-asistent și grefierului (art. 65 din Codul de procedură penală). Interpretând coroborat prevederile art. 64 alin. (1) și ale art. 65 alin. (1) din Codul de procedură penală, Curtea observă că în cazul procurorilor sunt aplicabile cazurile de incompatibilitate reglementate la art. 64 alin. (1) lit. a)—d) și f) din Codul de procedură penală. Legiuitorul a exclus dintre cazurile de incompatibilitate a procurorului pe cel reglementat la art. 64 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură penală, conform căruia judecătorul este incompatibil dacă a efectuat, în cauză, acte de urmărire penală sau a participat, în calitate de procuror, la orice procedură desfășurată în fața unui judecător sau a unei instanțe de judecată.

17. Autorul excepției susține că art. 65 din Codul de procedură penală diferențiază în mod nepermis motivele de incompatibilitate ale unui procuror de motivele de incompatibilitate ale unui judecător, prin aceasta părțile fiind defavorizate. În raport cu criticile astfel formulate, Curtea reține că rechizitoriul este un act procesual complex, reprezintă un act de sesizare a instanței penale și, totodată, de trimitere în judecată, care cuprinde numeroase aspecte ce au în vedere persoana trimisă în judecată și faptele comise în cauza în care a fost întocmit. Multe dintre aceste aspecte sunt rezultatul efectuării a numeroase acte de procedură, care, în unele cazuri, pot fi realizate în perioade lungi de timp. Așa încât realizarea anumitor acte de procedură într-o cauză penală nu poate crea o prezumție de imparțialitate a procurorului care le-a efectuat, incidentă în situația în care acesta, devenit procuror ierarhic

superior, este chemat să verifice rechizitoriul emis în respectiva cauză (Decizia nr. 521 din 24 septembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 5 februarie 2020).

18. De altfel, Curtea observă că legiuitorul a prevăzut, la art. 65 alin. (1) din Codul de procedură penală, prin trimitere la art. 64 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, că procurorul este incompatibil atunci când există o suspiciune rezonabilă că imparțialitatea sa este afectată. Această cauză de incompatibilitate a procurorului, formulată de o manieră foarte generală, constituie o garanție a imparțialității acestuia, de natură a fi aplicată în orice situație, diferită de cele reglementate la art. 64 alin. (1) lit. a)—d) din Codul de procedură penală, atunci când există suspiciunea că anumite aspecte concrete ale cauzei ar putea afecta imparțialitatea procurorului. Prin urmare, în oricare dintre situațiile reglementate la art. 64 alin. (1) lit. a)—d) și f) din Codul de procedură penală, procurorul aflat într-o stare

de incompatibilitate se poate abține sau poate fi recuzat. Iar lipsa recuzării acestuia, de către părți sau de către subiecții procesuali principali, conform art. 67 din Codul de procedură penală, arată că procurorul se bucură de o prezumție de imparțialitate din partea acestora. Totodată, potrivit art. 70 alin. (6) din Codul de procedură penală, în procedura de admitere a cererii de abținere sau de recuzare a procurorului, procurorul ierarhic superior, în etapa urmăririi penale, sau judecătorul, în etapa camerei preliminare sau în cea a judecății, stabilește în ce măsură actele îndeplinite sau măsurile dispuse de procurorul care a formulat cerere de abținere sau care este recuzat se mențin.

19. Curtea constată că aspectele menționate anterior constituie garanții ale imparțialității procurorului, de natură să asigure dreptul părților la un proces echitabil, astfel cum acesta este reglementat la art. 21 alin. (3) din Constituție.

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Gheorghe Bolovan în Dosarul nr. 370/267/2019/a1 al Judecătoriei Novaci și constată că dispozițiile art. 64 alin. (1) lit. f) și ale art. 65 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Novaci și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 10 martie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 247

din 4 mai 2022

referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 9/2021 privind stabilirea unor măsuri de facilitare a utilizării informațiilor financiare și a analizelor financiare în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a anumitor infracțiuni, precum și a dispozițiilor art. 2 lit. b) și c), ale art. 3 alin. (1), (2) și (7), ale art. 4, ale art. 7, ale art. 10 alin. (4) și ale art. 20 din Ordonanța Guvernului nr. 9/2021

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

investigării sau urmăririi penale a anumitor infracțiuni, precum și a dispozițiilor art. 2 lit. b) și c), ale art. 3 alin. (1), (2) și (7), ale art. 4, ale art. 7, ale art. 10 alin. (4) și ale art. 20 din Ordonanța Guvernului nr. 9/2021, obiecție formulată de un număr de 32 de deputați aparținând Alianței pentru Unirea Românilor și Partidului Social Democrat și deputați neafiliați, în temeiul art. 146 lit. a) din Constituție și al art. 15 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

2. Cu Adresa nr. 2/2.807 din 29 martie 2022, secretarul general al Camerei Deputaților a trimis sesizarea de neconstituționalitate formulată, care a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 2.847 din 29 martie 2022 și constituie obiectul Dosarului nr. 840A/2022.

3. În motivarea obiecției de neconstituționalitate, autorii acesteia arată că, la data de 30 august 2021, Guvernul

1. Pe rol se află soluționarea obiecției de neconstituționalitate a Legii pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 9/2021 privind stabilirea unor măsuri de facilitare a utilizării informațiilor financiare și a analizelor financiare în scopul prevenirii, depistării,

României a adoptat Ordonanța nr. 9/2021 privind stabilirea unor măsuri de facilitare a utilizării informațiilor financiare și a analizelor financiare în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmării penale a anumitor infracțiuni în vederea transpunerii Directivei (UE) 2019/1.153 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2019 de stabilire a normelor de facilitare a utilizării informațiilor financiare și de alt tip în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmării penale a anumitor infracțiuni și de abrogare a Deciziei 2000/642/JAI a Consiliului. Apreciază că instanța constituțională este competentă să analizeze, în cadrul controlului de constituționalitate *a priori* ce privește legea de aprobare, însăși îndeplinirea de către ordonanță a prevederilor constituționale. În cadrul acestui control de constituționalitate se poate contesta și, implicit, Curtea poate efectua controlul atât asupra aspectelor de constituționalitate extrinsecă, cât și a celor de constituționalitate intrinsecă privind ordonanța aprobată de Parlament.

4. O primă critică de neconstituționalitate vizează dispozițiile art. 2 lit. b) și c), ale art. 3 alin. (7), ale art. 7 alin. (7) și ale art. 10 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 9/2021, care, în opinia autorilor sesizării, încalcă art. 1 alin. (3) și (5) și art. 147 alin. (4) din Constituție, deoarece nu respectă condițiile de calitate inerente unei norme legale, sub aspectul clarității, preciziei și previzibilității. Astfel, raportat la obiectul de reglementare al ordonanței, nu se asigură o protecție a cetățeanului împotriva arbitrarului, creându-se premisele încălcării dreptului fundamental la viață intimă, familială și privată garantat de art. 26 din Constituție și de art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Este îndeobște admis că drepturile prevăzute la art. 26 din Constituție nu sunt absolute, însă limitarea lor trebuie să se facă cu respectarea dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală, iar gradul de precizie a termenilor și a noțiunilor folosite trebuie să fie unul ridicat, dată fiind natura drepturilor fundamentale limitate. Așadar, standardul constituțional de protecție a vieții intime, familiale și private impune ca limitarea acestora să se realizeze într-un cadru normativ care să stabilească expres, într-un mod clar, precis și previzibil care sunt organele abilitate să efectueze operațiunile care constituie ingerințe în sfera protejată a drepturilor. Or, dispozițiile legale criticate nu îndeplinesc cerințele de previzibilitate a normei deoarece nu este clar conturată sfera informațiilor și datelor avute în vedere. Astfel, dispozițiile art. 2 lit. b) definesc informațiile financiare ca fiind „*informații sau date, precum [...]*”, care reprezintă, de fapt, o enumerare exemplificativă a informațiilor sau a datelor, care nu asigură previzibilitatea normei în sensul delimitării tuturor datelor și informațiilor avute în vedere, pentru evitarea arbitrarului autorităților. Dispozițiile art. 2 lit. c) definesc informații din domeniul aplicării legii ca fiind „*informații sau date deținute deja de către autoritățile competente prevăzute la art. 3 alin. (1) și (3)*” și sunt lipsite de previzibilitate. Chiar și în situația în care aceste sintagme se regăsesc în conținutul Directivei (UE) 2019/1.153, transpunerea acesteia în dreptul intern trebuie realizată cu îndeplinirea exigențelor constituționale privind calitatea legii. Din modalitatea de redactare a art. 3 alin. (7) se poate constata că solicitarea adresată Agenției Naționale de Administrare a Bunurilor Indisponibilizate poate fi efectuată atât de „*un birou*”, cât și de „*o autoritate competentă pentru recuperarea activelor, înființată sau desemnată de către celelalte state membre ale Uniunii Europene în temeiul Deciziei 2007/845/JAI*”. Or, termenul „birou” este lipsit de claritate și previzibilitate, neputându-se stabili din cadrul cărei entități face parte acest birou care are dreptul să formuleze solicitarea. Norma cuprinsă în art. 7 alin. (7) este lipsită de claritate și previzibilitate deoarece nu prevede cine poate să facă diseminarea și nici care sunt acele „*orice alte autorități, agenții sau departamente*” către care pot fi transmise informațiile sau analizele financiare la care face referire textul, permițând Oficiului Național de Prevenire și

Combatere a Spălării Banilor să stabilească în mod discreționar cine poate să facă diseminarea și către ce entități. Și dispozițiile art. 10 alin. (4) sunt lipsite de claritate și previzibilitate, întrucât nu prevăd cine poate să facă diseminarea și nici care sunt acele „*orice alte autorități, agenții sau departamente*” către care pot fi transmise informațiile sau analizele financiare la care face referire textul, permițând unității de informații financiare din statul membru al UE care le-a furnizat să stabilească în mod discreționar cine poate să facă diseminarea și către ce entități.

5. O altă critică de neconstituționalitate vizează dispozițiile art. 3 alin. (1) și (2), ale art. 4, ale art. 7 și ale art. 20 din Ordonanța Guvernului nr. 9/2021, care, în opinia autorilor sesizării, încalcă art. 1 alin. (3) și (5), raportat și la dispozițiile Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, ale art. 26, ale art. 53 și ale art. 147 alin. (4) din Constituție. Din analiza coroborată a normelor criticate se poate observa faptul că Poliția Română, Poliția de Frontieră Română și Direcția Generală Anticorupție din subordinea Ministerului Afacerilor Interne, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de urmărire penală și criminalistică și Secția parchetelor militare, Direcția Națională Anticorupție, Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție, Departamentul pentru Lupta Antifraudă, precum și celelalte unități de parchet au dreptul să solicite și să primească „*informații financiare*” și „*analize financiare*”, iar Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor trebuie să le răspundă „*de îndată*”. Or, conținutul sintagmelor „*informații financiare*” și „*analize financiare*” este neclar și neprevizibil și înseamnă cel puțin „*date privind activele financiare, transferurile de fonduri sau relațiile de afaceri financiare*”. Însă, potrivit art. 146¹ din Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, obținerea datelor privind tranzacțiile financiare ale unei persoane se poate dispune, numai în condiții expres și limitativ prevăzute de lege, de către judecătorul de drepturi și libertăți. Având în vedere art. 1 alin. (2) din Directiva (UE) 2019/1.153, fără nicio justificare și cu încălcarea art. 53 din Constituție, în Ordonanța Guvernului nr. 9/2021 s-a prevăzut că autoritățile indicate pot să aibă acces la „*informații financiare*” și „*analize financiare*”, fără nicio autorizare a judecătorului de drepturi și libertăți, eludându-se astfel dispozițiile dreptului intern, respectiv ale Legii nr. 135/2010. Prin urmare, se poate constata încălcarea principiului legalității, garantat de art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție, precum și a dreptului la viață intimă, familială și privată, garantat de art. 26 din Constituție.

6. Totodată, în expunerea de motive a actului normativ criticat nu au fost prezentate argumente cu privire la adoptarea acestor norme, fiind încălcate astfel dispozițiile art. 31 din Legea nr. 24/2000, iar la secțiunea „Impactul social” au fost făcute referiri exclusiv cu privire la registrul centralizat de conturi bancare și s-a menționat faptul că „prelucrarea de date ca caracter personal va viza doar un set limitat de informații”, ceea ce afectează dreptul la viața privată.

7. În concluzie, întrucât viciile de neconstituționalitate intrinsecă ce privesc adoptarea și conținutul Ordonanței Guvernului nr. 9/2021 nu au fost și nu pot fi complinite de către Parlament, ci, dimpotrivă, conform jurisprudenței constante a Curții Constituționale, acestea determină întotdeauna neconstituționalitatea legii de aprobare a acesteia, în ansamblu, autorii sesizării susțin că Legea pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 9/2021 privind stabilirea unor măsuri de facilitare a utilizării informațiilor financiare și a analizelor financiare în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmării penale a anumitor infracțiuni, în ansamblu, precum și dispozițiile art. 2 lit. b) și c), ale art. 3 alin. (1), (2) și (7), ale art. 4, ale art. 7, ale art. 10 alin. (4) și ale art. 20 din Ordonanța Guvernului nr. 9/2021 sunt neconstituționale.

8. În conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții

Constituționale, sesizarea a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a comunica punctele lor de vedere.

9. **Guvernul** a transmis punctul său de vedere prin Adresa nr. 5/3.292/2022, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 3.529 din 26 aprilie 2022. Apreciază că sesizarea de neconstituționalitate nu întrunește condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 146 lit. a) din Constituție și art. 11 alin. (1) lit. A.a) din Legea nr. 47/1992, de vreme ce dreptul de sesizare a Curții Constituționale a fost exercitat de un număr mai mic de 50 de deputați, astfel cum rezultă din adresa de înaintare emisă de către secretarul general al Camerei Deputaților.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctul lor de vedere cu privire la obiecția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând obiecția de neconstituționalitate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legii criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Actul de sesizare are ca **obiect al criticilor de neconstituționalitate**, pe de o parte, Legea pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 9/2021 privind stabilirea unor măsuri de facilitare a utilizării informațiilor financiare și a analizelor financiare în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a anumitor infracțiuni și, pe de altă parte, dispozițiile art. 2 lit. b) și c), ale art. 3 alin. (1), (2) și (7), ale art. 4, ale art. 7, ale art. 10 alin. (4) și ale art. 20 din Ordonanța Guvernului nr. 9/2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 831 din 31 august 2021.

12. Legea pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 9/2021 are următorul conținut: „*Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 9 din 30 august 2021 privind stabilirea unor măsuri de facilitare a utilizării informațiilor financiare și a analizelor financiare în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a anumitor infracțiuni, adoptată în temeiul art. 1 pct. III din Legea nr. 195/2021 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 831 din 31 august 2021, cu următoarele modificări:*

1. La articolul 3 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de urmărire penală și criminalistică și Secția parchetelor militare, Direcția Națională Anticorupție, Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție, Parchetele de pe lângă Curțile de Apel și Tribunalele;”

2. La articolul 6 alineatul (2), litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) identificatorul de utilizator unic al reprezentantului autorității competente care a efectuat accesarea sau consultarea și, după caz, al reprezentantului autorității competente care a solicitat interogarea sau consultarea, precum și identificatorul de utilizator unic al destinatarului rezultatelor interogării sau consultării.”

13. Dispozițiile art. 2 lit. b) și c), ale art. 3 alin. (1), (2) și (7), ale art. 4, ale art. 7, ale art. 10 alin. (4) și ale art. 20 din Ordonanța Guvernului nr. 9/2021 prevăd următoarele:

— Art. 2 lit. b) și c): „În sensul prezentei ordonanțe, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații: [...]”

b) *informații financiare* — informații sau date, precum datele privind activele financiare, transferurile de fonduri sau relațiile de afaceri financiare, deținute deja de către Oficiu sau de către unitățile de informații financiare din celelalte state membre ale Uniunii Europene, în scopul prevenirii, depistării și combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului;

c) *informații din domeniul aplicării legii* — informații sau date deținute deja de către autoritățile competente prevăzute la art. 3 alin. (1) și (3) în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor ori deținute de către autoritățile publice sau entitățile private în contextul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor și care sunt accesibile autorităților competente, pentru care nu este necesară o autorizare sau îndeplinirea unei alte condiții prealabile.”;

— Art. 3 alin. (1), (2) și (7): „(1) Autoritățile competente să acceseze și să consulte registrul centralizat de conturi bancare în condițiile art. 5, respectiv să solicite și să primească informații financiare sau analize financiare potrivit art. 7 sunt următoarele:

a) Poliția Română, Poliția de Frontieră Română și Direcția Generală Anticorupție din subordinea Ministerului Afacerilor Interne;

b) Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de urmărire penală și criminalistică și Secția parchetelor militare, Direcția Națională Anticorupție, Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție;

c) Departamentul pentru Lupta Antifraudă.

(2) Accesul celorlalte unități de parchet la registrul centralizat de conturi bancare, respectiv la informații financiare și analize financiare oferite de Oficiu se face prin intermediul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de urmărire penală și criminalistică. [...]

(7) La solicitarea unui birou sau a unei autorități competente pentru recuperarea activelor, înființată sau desemnată de către celelalte state membre ale Uniunii Europene în temeiul Deciziei 2007/845/JAI a Consiliului din 6 decembrie 2007 privind cooperarea dintre oficiile de recuperare a creanțelor din statele membre în domeniul urmăririi și identificării produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni sau a altor bunuri având legătură cu infracțiunile, Agenția Națională de Administrare a Bunurilor Indisponibilizate accesează și consultă registrul centralizat de conturi bancare și pune la dispoziția autorităților solicitante informațiile astfel obținute.”;

— Art. 4: „(1) Autoritățile competente prevăzute la art. 3 alin. (1) și (3) accesează registrul centralizat de conturi bancare și consultă informațiile privind conturile bancare, în mod direct și fără întârziere, atunci când acest lucru este necesar pentru îndeplinirea atribuțiilor care le revin în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor grave, inclusiv pentru identificarea, urmărirea și indisponibilizarea activelor legate de o astfel de investigație.

(2) Accesul și consultarea prevăzute la alin. (1) se fac prin intermediul sistemului informatic prevăzut la art. 70¹ din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, pe bază de protocol încheiat între autoritățile competente prevăzute la art. 3 alin. (1) și (3) și Agenția Națională de Administrare Fiscală.

(3) Informațiile cu privire la încheierea protocoalelor prevăzute la alin. (2) se publică pe pagina proprie de internet a autorităților respective, precum și pe pagina de internet a Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”;

— Art. 7: „(1) Oficiul cooperează cu autoritățile competente prevăzute la art. 3 alin. (1) și răspunde, de îndată, solicitărilor motivate de informații financiare sau de analize financiare formulate de către acestea.

(2) Solicitățile motivate de informații financiare și analize financiare prevăzute la alin. (1), formulate în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor grave se analizează individual de către Oficiu.

(3) Oficiul poate refuza, motivat, să răspundă solicitărilor prevăzute la alin. (1) în următoarele cazuri:

a) există motive obiective de a presupune că furnizarea informațiilor financiare sau analizelor financiare solicitate ar avea un impact negativ asupra investigațiilor sau analizelor în curs de desfășurare;

b) în circumstanțe excepționale, dacă divulgarea informațiilor ar fi, în mod clar, disproporționată față de interesele legitime ale unei persoane fizice sau juridice ori ar fi irelevantă în ceea ce privește scopurile pentru care a fost solicitată.

(4) Orice utilizare a informațiilor financiare sau a analizelor financiare comunicate de către Oficiu în alte scopuri decât cele prevăzute la alin. (2) este condiționată de aprobarea prealabilă din partea acestuia. Oficiul transmite aprobarea sau refuzul său motivat, după caz.

(5) Solicitarea prevăzută la alin. (1) cuprinde, în mod obligatoriu, cel puțin următoarele: faptele relevante, contextul, motivele solicitării, scopul solicitării și modul în care se utilizează informațiile și analizele furnizate.

(6) Autoritățile competente prevăzute la art. 3 alin. (1) au obligația de a comunica Oficiului modul în care au fost utilizate informațiile transmise de acesta potrivit alin. (1).

(7) Diseminarea către orice alte autorități, agenții sau departamente a informațiilor financiare sau a analizelor financiare obținute de către autoritățile competente prevăzute la art. 3 alin. (1), precum și orice utilizare a acestor informații financiare sau analize financiare în alte scopuri decât cele pentru care au fost transmise inițial se realizează cu aprobarea prealabilă a Oficiului. Dispozițiile alin. (2), (3), (5) și (6) se aplică în mod corespunzător.”;

— Art. 10 alin. (4): „Diseminarea către orice alte autorități, agenții sau departamente a informațiilor financiare sau a analizelor financiare obținute de către autoritățile competente prevăzute la art. 3 alin. (1), precum și orice utilizare a acestor informații financiare sau analize financiare în alte scopuri decât cele pentru care au fost transmise inițial se realizează cu aprobarea prealabilă a unității de informații financiare din statul membru al Uniunii Europene care le-a furnizat.”;

— Art. 20: „Prezenta ordonanță nu aduce atingere dreptului organelor judiciare de a solicita și de a obține date din registrul centralizat de conturi bancare, în condițiile Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare.”

14. Autorii sesizării susțin că dispozițiile criticate contravin prevederilor art. 1 alin. (3) și (5), ale art. 26, 53 și ale art. 147 alin. (4) din Constituție.

15. În vederea soluționării prezentei obiecții de neconstituționalitate, Curtea va proceda la verificarea îndeplinirii

condițiilor de admisibilitate a acestora, prevăzute de art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție și de art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, sub aspectul titularului dreptului de sesizare, al termenului în care acesta este îndrituit să sesizeze instanța constituțională, precum și al obiectului controlului de constituționalitate. În jurisprudența sa, Curtea a statuat că primele două condiții se referă la regularitatea sesizării instanței constituționale, din perspectiva legalei sale sesizări, iar cea de-a treia vizează stabilirea sferei sale de competență, astfel încât urmează a fi cercetate în ordinea menționată, constatarea neîndeplinirii uneia având efecte dirimante și făcând inutilă analiza celorlalte condiții (a se vedea în acest sens Decizia nr. 67 din 21 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 223 din 13 martie 2018, paragraful 70, Decizia nr. 385 din 5 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 488 din 13 iunie 2018, paragraful 32, sau Decizia nr. 89 din 9 martie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 243 din 11 martie 2022, paragraful 19).

16. Sub aspectul titularului dreptului de sesizare, Curtea reține că prezenta obiecție de neconstituționalitate a fost formulată de 32 de deputați aparținând Alianței pentru Unirea Românilor și Partidului Social Democrat și deputați neafiliați. Având în vedere că, în temeiul art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție și al art. 15 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, au dreptul de a sesiza Curtea Constituțională pentru exercitarea controlului de constituționalitate a priori „un număr de cel puțin 50 de deputați sau de cel puțin 25 de senatori”, condiția de admisibilitate privind titularul dreptului de sesizare este îndeplinită doar dacă este respectat numărul prevăzut de lege pentru fiecare dintre cele două categorii de membri ai Parlamentului. Or, sesizarea formulată de cei 32 de deputați nu îndeplinește condiția prevăzută de lege.

17. Astfel, Curtea reține neîndeplinirea cerinței constituționale stabilite de art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție sub aspectul titularului dreptului de sesizare, ceea ce produce efecte dirimante în privința analizării respectării celorlalte condiții de admisibilitate și împiedică analiza pe fond a sesizării. Prin urmare, având în vedere că nu a fost legal sesizată, Curtea constată că obiecția de neconstituționalitate formulată este inadmisibilă și, în temeiul art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție, o va respinge ca atare.

18. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. a) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.a), al art. 15 alin. (1) și al art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 9/2021 privind stabilirea unor măsuri de facilitare a utilizării informațiilor financiare și a analizelor financiare în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a anumitor infracțiuni, precum și a dispozițiilor art. 2 lit. b) și c), ale art. 3 alin. (1), (2) și (7), ale art. 4, ale art. 7, ale art. 10 alin. (4) și ale art. 20 din Ordonanța Guvernului nr. 9/2021, obiecție formulată de un număr de 32 de deputați aparținând Alianței pentru Unirea Românilor și Partidului Social Democrat și deputați neafiliați.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 4 mai 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE**

pentru aprobarea redării în circuitul agricol a unor terenuri înscrise în lista terenurilor agricole situate în extravilan pentru proiectul de interes comun în domeniul gazelor naturale „Dezvoltarea pe teritoriul României a sistemului național de transport al gazului pe coridorul de transport Bulgaria—România—Ungaria—Austria—gazoduct Podișor—Horia GMS și trei noi stații de comprimare (Jupa, Bibești și Podișor) (etapa 1)”, scoase temporar din circuitul agricol

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 4 alin. (5) din Legea nr. 185/2016 privind unele măsuri necesare pentru implementarea proiectelor de importanță națională în domeniul gazelor naturale,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă redarea în circuitul agricol a unor terenuri prevăzute în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre, scoase temporar din circuitul agricol, care au fost înscrise în lista publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 242 bis din 20 martie 2018, anexă la Hotărârea Guvernului nr. 110/2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 242 din 20 martie 2018, din cadrul proiectului de interes comun în domeniul gazelor naturale „Dezvoltarea pe teritoriul României a sistemului național de transport al gazului pe coridorul de transport Bulgaria—România—Ungaria—Austria—gazoduct Podișor—Horia GMS și trei noi stații de comprimare (Jupa, Bibești și Podișor) (etapa 1)”, la categoria de folosință avută anterior scoaterii din circuitul agricol.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

Ministrul energiei,

Virgil-Daniel Popescu

Secretarul general al Guvernului,

Marian Neacșu

p. Ministrul agriculturii

și dezvoltării rurale,

Sorin Moise,

secretar de stat

București, 25 mai 2022.

Nr. 680.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 533 bis, care se poate achiziționa de la Biroul pentru relații cu publicul din Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea Statutului Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.610/2006, precum și pentru reorganizarea activității de audit public intern de la nivelul Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă și de la nivelul agențiilor pentru ocuparea forței de muncă județene și a municipiului București

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Statutul Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.610/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 958 din 28 noiembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 8 va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — Agenția Națională funcționează cu un număr maxim de 2.175 de posturi, finanțate din bugetul asigurărilor pentru șomaj, dintre care 192 de posturi pentru aparatul central, 1.888 de posturi pentru agențiile teritoriale și Centrul Național de Formare Profesională a Personalului Propriu și 95 de posturi pentru centrele regionale.”

2. Anexa nr. 1 se modifică și se înlocuiește cu anexa la prezenta hotărâre.

Art. II. — Personalul care ocupă posturile de auditori publici interni din cadrul agențiilor pentru ocuparea forței de muncă județene și a municipiului București, precum și posturile vacante de auditori publici interni din cadrul acestor agenții se preiau în aparatul central al Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă.

Art. III. — Măsura prevăzută la art. II, precum și încadrarea în numărul de posturi și în noua structură organizatorică se realizează în termen de minimum 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, cu respectarea procedurii, dispozițiilor legale și regimului juridic aplicabil fiecărei categorii de personal.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

Ministrul muncii și solidarității sociale,

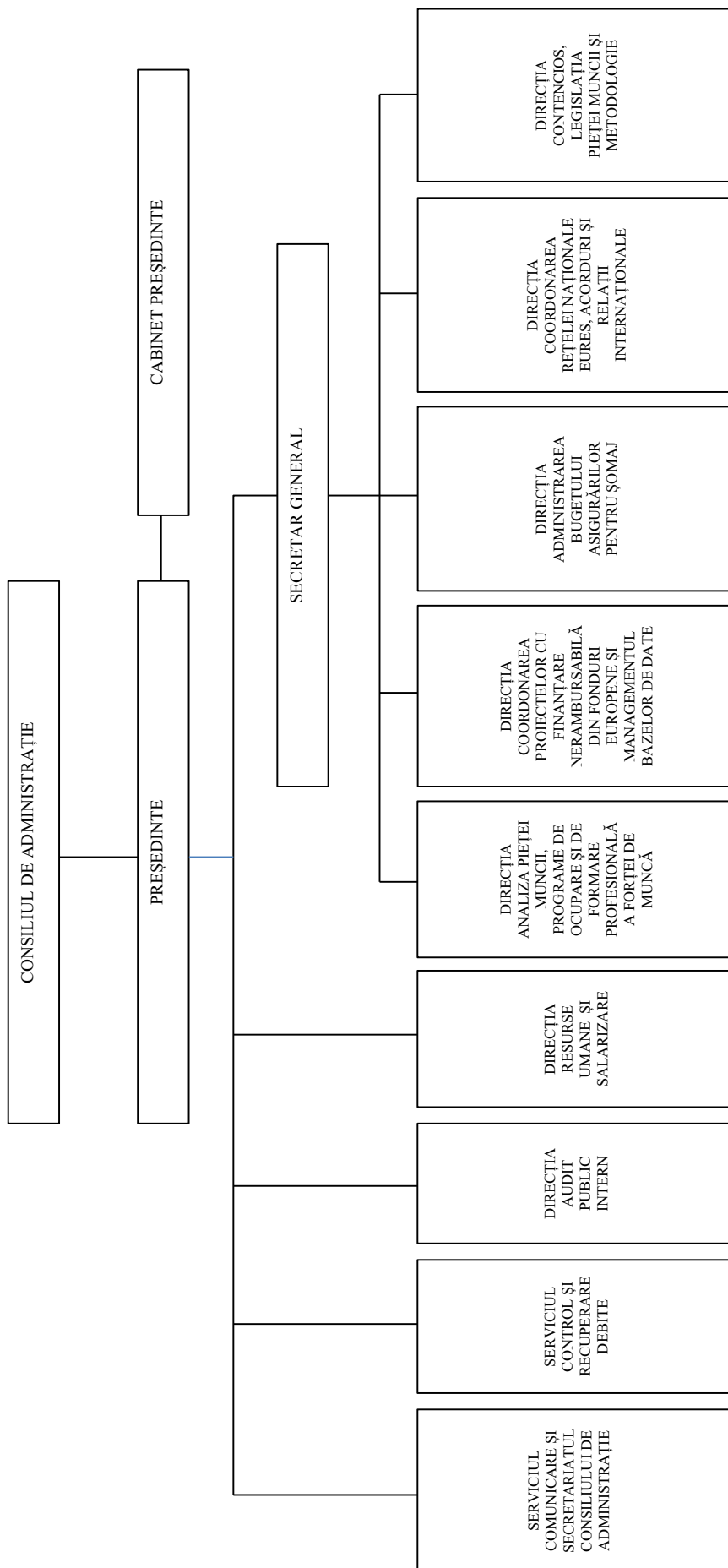
Marius-Constantin Budăi

Ministrul finanțelor,

Adrian Căciu

STRUCTURA ORGANIZATORICĂ *)
a Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă

Nr. maxim de posturi = 192

*) Structura organizatorică este reprodusă în facsimil.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind recunoaşterea Asociaţiei „Grupul de Acţiune Locală
Podu Înalt Vaslui” ca fiind de utilitate publică

În temeiul art. 108 din Constituţia României, republicată, şi al art. 39 alin. (1) din Ordonanţa Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociaţii şi fundaţii, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările şi completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se recunoaşte Asociaţia „Grupul de Acţiune Locală Podu Înalt Vaslui”, persoană juridică română de drept privat, fără scop lucrativ, cu sediul în satul Deleni nr. 366, comuna Deleni, judeţul Vaslui, ca fiind de utilitate publică.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
p. Ministrul agriculturii
şi dezvoltării rurale,
Sorin Moise,
secretar de stat
Ministrul mediului, apelor şi pădurilor,
Tánczos Barna

Bucureşti, 25 mai 2022.
Nr. 705.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind recunoaşterea Asociaţiei Pro Bartok
ca fiind de utilitate publică

În temeiul art. 108 din Constituţia României, republicată, şi al art. 39 alin. (1) din Ordonanţa Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociaţii şi fundaţii, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările şi completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se recunoaşte Asociaţia Pro Bartok, persoană juridică română de drept privat, fără scop lucrativ, cu sediul în Sânnicolau Mare, Strada Republicii nr. 7, ap. 1, judeţul Timiş, România, ca fiind de utilitate publică.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
p. Ministrul culturii,
Diana-Ştefana Baciuna,
secretar de stat

Bucureşti, 25 mai 2022.
Nr. 710.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL
ECONOMIEI
Nr. 583
din 2 mai 2022

MINISTERUL
FINANȚELOR
Nr. 1.272
din 24 mai 2022

MINISTERUL MUNCII ȘI
SOLIDARITĂȚII
SOCIALE
Nr. 778 din 10 mai 2022

ORDIN

privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2022 pentru Societatea Uzina Mecanică Sadu — S.A. — filiala Companiei Naționale ROMARM — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Economiei

Având în vedere prevederile art. 4 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 10 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.326/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, cu modificările ulterioare, ale art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 18 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 23/2022 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale,

ministrul economiei, ministrul finanțelor și ministrul muncii și solidarității sociale emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2022 pentru Societatea Uzina Mecanică Sadu — S.A. — filiala Companiei Naționale ROMARM — S.A., prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul economiei,
Florin Marian Spătaru

Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

Ministrul muncii și
solidarității sociale,
**Marius-Constantin
Budăi**

MINISTERUL ECONOMIEI

Societatea Uzina Mecanică Sadu — S.A. — filiala Companiei Naționale ROMARM — S.A.

Sediul/Adresa: Bumbști-Jiu

Cod unic de înregistrare: RO 14373832

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
pe anul 2022**

mii lei

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2022
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5+Rd.6)	1	87.077
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	2	85.977
		a) subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	3	
		b) transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4	
	2	Venituri financiare	5	1.100
II.		CHELTUIELI TOTALE (Rd.6=Rd.7+Rd.19)	6	86.744
	1	Cheltuieli de exploatare (Rd.7=Rd.8+Rd.9+Rd.10+Rd.18), din care:	7	85.644
		A. cheltuieli cu bunuri și servicii	8	41.168
		B. cheltuieli cu impozite, taxe și varsăminte asimilate	9	1.815
		C. cheltuieli cu personalul (Rd.10=Rd.11+Rd.14+Rd.16+Rd.17), din care:	10	39.661
		C0 Cheltuieli de natură salarială(Rd.11=Rd.12+Rd.13)	11	30.280
		C1 ch. cu salariile	12	27.530
		C2 bonusuri	13	2.750
		C3 alte cheltuieli cu personalul, din care:	14	8.470
		cheltuieli cu plăți compensatorii aferente disponibilizarilor de personal	15	0
		C4 Cheltuieli aferente contractului de mandat și a altor organe de conducere și control, comisii și comitete	16	292
		C5 cheltuieli cu contribuțiile datorate de angajator	17	619
		D. alte cheltuieli de exploatare	18	3.000
	2	Cheltuieli financiare	19	1.100
III.		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)(Rd.20=Rd.1-Rd.6)	20	333
IV.	1	IMPOZIT PE PROFIT CURENT	21	0
	2	IMPOZIT PE PROFIT AMÂNAT	22	
	3	VENITURI DIN IMPOZITUL PE PROFIT AMÂNAT	23	
	4	IMPOZITUL SPECIFIC UNOR ACTIVITĂȚI	24	
	5	ALTE IMPOZITE NEPREZENTATE LA ELEMENTELE DE MAI SUS	25	
V.		PROFITUL /PIERDEREA NETĂ A PERIOADEI DE RAPORTARE (Rd.26=Rd.20-RD.21-RD.22+Rd.23-Rd.24-RD.25), din care:	26	333
	1	Rezerve legale	27	17
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	28	
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	29	316
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	30	
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	31	
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 27, 28, 29,30,31 (Rd.32=Rd.26-(Rd.27 la Rd.31))>=0	32	
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	33	
	8	Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	34	0
		a) - dividende bugetului de stat	35	
		b) - dividende convenite bugetului local	36	
		c) - dividende convenite altor acționari	37	
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.33 - Rd.34 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	38	0
VI.		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	39	

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2022
0	1	2	3	4
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	40	
	a)	cheltuieli materiale	41	
	b)	cheltuieli cu salariile	42	
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	43	
	d)	cheltuieli cu reclama si publicitate	44	
	e)	alte cheltuieli	45	
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	46	65.095
	1	Alocații de la buget	47	0
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	48	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	49	65.095
X		DATE DE FUNDAMENTARE		
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	50	823
	2	Nr.mediu de salariați total	51	753
	3	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială *)	52	4.367
	4	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natura salariala, recalculat conform Legii anuale a bugetului de stat **)	53	3.627
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.51)	54	150
	6	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu recalculată cf.Legii anuale a bugetului de stat (mii lei/persoană)	55	135
	7	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/ persoană)	56	
	8	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd.57=Rd.6/Rd.1)x1000	57	996,2
	9	Plăți restante	58	84.450
	10	Creanțe restante	59	220

*) Rd.52 = Rd.151 din Anexa de fundamentare nr.2

***) Rd.53 = Rd.152 din Anexa de fundamentare nr.2

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
 C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
 Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
 Tel. 021.401.00.73, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
 Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

